

Francisco Ursul Vidal

GALICIA 20 COL. ALAMOS

MEXICO 13, D. F.

Carla 1904
UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

L'Arbreda, 7 de desembre del 1963

Estimat amic Calders:

Ja fa tres mesos que vam rebre la teva lletra del 31 d'agost i encara que et puguis pensar que he trigat tan a correspondre-la per castigar-te pels llargs mesos que ens vau deixar sense noves vostres, no ha estat ben bé per això, sinó per la gran mandra que em va agafar d'escriure després de l'arribada de la Magdalena, feia tan de temps que ho feia cada setmana! Ara però m'he fet el propòsit d'escriure una lletra cada diumenge i amb tants amics i familiars que tinc escampats pel mon., em vindrà ben just per quedar bé amb tots! Vaig començar l'altra setmana, que vaig fer-ho al Rovira, al qual encara no li havia agraït el bé que havien ~~xx~~ atès a la Magdalena els dies que l'havien tingut a casa seva fa un any i mig! Avui, dissabte al vespre i des d'aquí la nostra estimada caseta del bosc, ja he escrit una lletra al meu cosí Arfeu que viu a Tolosa del Llenguadoc i encara em veig animat per contestar la teva.

Primer us vull explicar que ahir vam tenir a sopar a l'AR-cadi i a la Maria Teresa i com podeu suposar la vam passar molt bé i vam parlar molt de vosaltres, sobretot perquè havien rebut una lletra de la Rosa que ens van deixar llegir.

Trovo que la teva lletra del 31 d'agost es molt i molt exagerada, trovo que no n'hi havia per tan d'estar tan molestats per les xafarderies que referent a vosaltres van circular sobretot a l'Orfeó en el grup de les "Comadres" que tan trovaven a faltar a la Rosa que n'era una de les mes grans animadores! Nosaltres no havíem ^{mai} cas des coses que espriques del noi Nadal i més perquè fou precisament a mi que m'ho va explicar, el Nadal gran, al trovar-lo a l'entrar al pati de l'Orfeó i creu que m'hi vaig fer un bon tip de riure al sentir tantes bestieses! Arrivant a dalt al "Comadrec" ho vaig explicar fent-hi broma i si això va servir perquè t'ho escribissin o bé ho escribissin a la Irene per fer-vos-ho arribar d'una manera indirecte, creu que ho sento molt per ells, els que m'escoltaren, d'haver volgut fer cas del que els acabava d'explicar que m'havia dit el Nadal, per ~~procuar~~ fer-vos la vida impossible.

La Magdalena ens va explicar prou bé la vostra vida i la manera que t'anaves obrint camí i com de mica en mica anaves nivellant el vostre pressupost. Ens deia del felices que estaveu de poguer respirar aquest "olor de Catalunya" que dius en la teva lletra, de la feina de catalanització que fa la Rosa per les botigues de San Cugat, de la sensació de seguretat que heu agafat des de que sou a casa nostra, vosaltres que sempre patíeu tan aquí quan estaveu separats encara que fos per una estoneta. I ara deixeu anar els fills sols al cinema i els espereu tan confiats sense cap mena d'angúnia. Com bé dius és dels informes de la Magdalena que vam fer cas i de tot el dem-és que és poqués explicar, sols ho considerarem pura facècia i crec que era de la manera que us ho havíeu de prendre vosaltres i no pels cabells com ho vareu fer. No sé perquè l'Angel i la Quimeta havien d'anar a veure-us ~~xxx~~ una mica esverats pels rumors que corrien per Mèxic, sinó era per les ganes d'esverar-vos a vosaltres per unes enroanies sense suc ni bruc. Era ben natural que haguessiu de passar uns dies d'adaptació, per trevar la manera de guanyar-vos la vida, cosa que no hauran de fer ells que tenen el ronyó ben cobert.

M'agrada molt el que dius que treveu a faltar a la Magdalena, pensa però que abans la trevèvem a faltar nosaltres i ara la tenim aquí. Amb ella sempre parlem de les possibilitats del retorn de tots a casa nostra, però ens ho mirem més fredament que no pas ho fereu vosaltres. Heu de pensar que tenim una fàbrica per liquidar i liquidar bé per poguer pagar el que debem, i poguer tornar amb un fons de reserva que ens permeti veure el futur sense massa angúnia. De sempre vaig dir des o tres anys i crec ara que encara haurem de trigar més puix les coses no rutllen prou bé per fer càlculs per a tan aviat. Considerem que primer que pensar en la il.lusió del retorn, hem de pensar amb les possibilitats de pogeur-ho fer vivint bé, puix primer de tot és el benestar de la família i el propi. Jo de sempre he tingut molta por al que desconec i de